

Sociálně patologické chování sexuálních deviantů

Lukáš Burkoň

Bakalářská práce
2013

Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně
Fakulta humanitních studií

INSTITUT
MEZIOBOROVÝCH STUDIÍ BRNO

Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně
Institut mezioborových studií Brno
akademický rok: 2011/2012

ZADÁNÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE (PROJEKTU, UMĚLECKÉHO DÍLA, UMĚLECKÉHO VÝKONU)

Jméno a příjmení: Lukáš BURKŮŇ
Osobní číslo: H118036
Studijní program: B7507 Specializace v pedagogice
Studijní obor: Sociální pedagogika
Téma práce: Sociálně patologické chování u sexuálních deviantů

Zásady pro vypracování:

Zadané a zvolené téma bude zpracováno podle pokynů obsažených v materiálu IMS „Metodika psaní odborného textu a výzkum v sociálních vědách“ (IMS 2009). Případně podle dalších materiálů, z nichž některé jsou obsaženy v literatuře připojené k tomuto studijnímu textu. Zejména bude dbáno na dodržování zásad publikační etiky a pravidel společenskovedního výzkumu.

S vědomím těchto zásad a pravidel a po konzultaci s vedoucím bude tato práce zaměřena na:

- na vymezení sexuálních deviací podle současných klasifikačních kritérií
- na vymezení sexuálních deviací v kontextu sociálně patologických jevů
- na sociální aspekty péče o sexuální devianty
- na analýzu současného stavu péče o sexuální devianty v ČR
- na odborné formy pomoci sexuálním deviantům
- na realizaci kvalitativního výzkumu
- na návrhy a opatření z hlediska sociální pedagogiky

Rozsah bakalářské práce:

Rozsah příloh:

Forma zpracování bakalářské práce: **tištěná/elektronická**

Seznam odborné literatury:

Chmellík J., *Mravnost, pornografie a mravnostní kriminalita*, Praha: Portál, 2003

Janula J., *Otroci sexu*, Praha: Brána, 2010

Kernberg O., *Normální a patologická láska : pohled současné psychoanalýzy*, Praha: Portál, 2011

Kolářský A., *Jak porozumět sexuálními deviacím?*, Praha: Galén, 2008

Weiss P., *Sexuální deviace – Klasifikace, diagnostika a léčba*, Praha: Portál, 2008

Další literatura bude obsažena v Projektu bakalářské práce a průběžně doplňována během práce na tomto textu.

Vedoucí bakalářské práce: **prof. PhDr. Pavel Mühlpachr, Ph.D.**
Katedra sociální pedagogiky

Datum zadání bakalářské práce: **16. března 2012**

Termín odevzdání bakalářské práce: **30. dubna 2013**

V Brně dne 16. března 2012

prof. PhDr. Pavel Mühlpachr, Ph.D.
vedoucí katedry

PhDr. Milošlav Źizl, Ph.D.
vedoucí katedry

PROHLÁŠENÍ AUTORA BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Beru na vědomí, že

- odevzdáním bakalářské práce souhlasím se zveřejněním své práce podle zákona č. 111/1998 Sb. o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších právních předpisů, bez ohledu na výsledek obhajoby¹⁾;
- beru na vědomí, že bakalářská práce bude uložena v elektronické podobě v univerzitním informačním systému dostupná k prázdnému nahlédnutí;
- na moji bakalářskou práci se plně vztahuje zákon č. 121/2000 Sb. o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon) ve znění pozdějších právních předpisů, zejm. § 35 odst. 3²⁾;
- podle § 60³⁾ odst. 1 autorského zákona má UTB ve Zlíně právo na uzavření licenční smlouvy o užití školního díla v rozsahu § 12 odst. 4 autorského zákona;
- podle § 60³⁾ odst. 2 a 3 mohu užít své dílo – bakalářskou práci – nebo poskytnout licenci k jejímu využití jen s předchozím písemným souhlasem Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně, která je oprávněna v takovém případě ode mne požadovat přiměřený příspěvek na úhradu nákladů, které byly Univerzitou Tomáše Bati ve Zlíně na vytvoření díla vynaloženy (už do jejich skutečné výše);
- pokud bylo k vypracování bakalářské práce využito softwaru poskytnutého Univerzitou Tomáše Bati ve Zlíně nebo jinými subjekty pouze ke studijním a výzkumným účelům (tj. k nekomerčnímu využití), nelze výsledky bakalářské práce využít ke komerčním účelům.

Lukáš Borkovec
Jméno, příjmení studenta
Jan
Příjmení

V Brně dne 28. listopadu 2012

1) zákon č. 111/1998 Sb. o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších právních předpisů, § 41b Zveřejněním zábrzděných prací.

2) Právo díla zveřejňovat prostředkem elektronickým, distribuční, bakalářská a jinými prostředky, a bez ohledu na výsledek obhajoby, včetně poskytnutí opozice a vydání obhajoby poskytnutím souhlasem Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně, zejména § 35 odst. 3 zákona o vysokých školách.

3) Právo díla, zejména bakalářské a jinými prostředky elektronickými a jinými prostředky, a bez ohledu na výsledek obhajoby, včetně poskytnutí opozice a vydání obhajoby poskytnutím souhlasem Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně, zejména § 60 odst. 1 autorského zákona.

4) Právo díla, zejména bakalářské a jinými prostředky elektronickými a jinými prostředky, a bez ohledu na výsledek obhajoby, včetně poskytnutí opozice a vydání obhajoby poskytnutím souhlasem Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně, zejména § 60 odst. 2 a 3 autorského zákona.

5) zákon č. 121/2000 Sb. o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon) ve znění pozdějších právních předpisů, § 35 odst. 3.

6) Do práva autorského také náleží právo díla šířit v elektronické podobě, zejména prostředkem elektronickým, a bez ohledu na výsledek obhajoby, včetně poskytnutí opozice a vydání obhajoby poskytnutím souhlasem Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně, zejména § 35 odst. 3 zákona o vysokých školách.

7) zákon č. 121/2000 Sb. o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon) ve znění pozdějších právních předpisů, § 60 odst. 1.

8) Právo díla, zejména bakalářské a jinými prostředky elektronickými a jinými prostředky, a bez ohledu na výsledek obhajoby, včetně poskytnutí opozice a vydání obhajoby poskytnutím souhlasem Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně, zejména § 60 odst. 2 a 3 autorského zákona.

9) Právo díla, zejména bakalářské a jinými prostředky elektronickými a jinými prostředky, a bez ohledu na výsledek obhajoby, včetně poskytnutí opozice a vydání obhajoby poskytnutím souhlasem Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně, zejména § 60 odst. 2 a 3 autorského zákona.

10) Právo díla, zejména bakalářské a jinými prostředky elektronickými a jinými prostředky, a bez ohledu na výsledek obhajoby, včetně poskytnutí opozice a vydání obhajoby poskytnutím souhlasem Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně, zejména § 60 odst. 2 a 3 autorského zákona.

ABSTRAKT

Abstrakt česky

Tato bakalářská práce se zabývá tématem sociálně patologického chování sexuálních deviantů, teoretická část přibližuje danou problematiku v teoretické rovině a praktická část je opřena o diagnostiku konkrétní osoby. Podkladem pro výzkum je spis poskytnutý kriminálním oddělením Policejního ředitelství Pardubického kraje, který je zaměřený na sexuálně deviantní chování pana Miloše. Při diagnostikování deviace pana Miloše byly použity speciální metody a to psychiatrické vyšetření a sexuologické vyšetření s falometrií. Výsledky aplikovaných metod ukázaly, že pan Miloš trpí těžkou poruchou osobnosti, jedná se o emočně nestabilní osobnost. Závěr práce potvrzuje, že informace získané v teoretické rovině se dají aplikovat do praxe velmi úspěšně.

Klíčová slova:

patologické chování, sexuální deviant, diagnostika deviace, falometrie

ABSTRACT

This thesis is following up the socially pathological behavior of sexual deviants. Theoretical part is about this topic in theory, and practical part is about diagnosis of specific person. The basis for the research is a file provided by criminal department of police office from Pardubice region, which is focused to sexually deviant behavior of Mr. Miloš. For diagnosis of Mr. Miloš deviation were used a special methods - psychiatric tests and sexualological test with phallometry. The results of applied methods shown that Mr. Miloš have a serious personality disorder. He is very emotionally unstable. Conclusion of my work confirms that informations gained from theoretical part can be used to practice very successfully.

Key words:

pathological behavior, sexual deviant, deviance diagnosis, phallometry

Děkuji prof. PhDr. Mgr. Pavlu Mühlpachrovi, Ph.D. za odborné vedení při zpracování mé bakalářské práce. Zejména za jeho odborné rady, připomínky a čas, který mi věnoval. Zároveň čestně prohlašuji, že svou bakalářskou práci na téma „Sociálně patologické chování sexuálních deviantů“ jsem vypracoval samostatně pod vedením vedoucího bakalářské práce, za pomoci použité literatury a dalších zdrojů, které jsou citovány v práci a uvedeny v seznamu literatury na konci práce. Jako autor uvedené bakalářské práce dále prohlašuji, že jsem v souvislosti s jejím vytvořením neporušil autorská práva třetích osob.

OBSAH

ÚVOD	8
I TEORETICKÁ ČÁST	9
1 NORMALITA SEXUÁLNÍHO CHOVÁNÍ	10
2 SEXUÁLNÍ DEVIACE	13
2.1 DEVIACE V AKTIVITĚ	14
2.1 DEVIACE V OBJEKTU	19
3 DIAGNOSTIKA	22
4 MRAVNOSTNÍ KRIMINALITA	25
4.1 DEVIANTNÍ A NEDEVIANTNÍ PACHATELÉ SEXUÁLNÍHO NÁSILÍ	27
II PRAKTICKÁ ČÁST	374
5 KAZUISTIKA – SEXUÁLNÍ DEVIANT PAN MILOŠCHYBA! ZÁLOŽKA NENÍ DEFINOV	
5.1 OSOBNÍ ANAMNÉZA	385
5.2 SOCIÁLNÍ PROBLÉM	385
5.3 DIAGNOSTIKA SOCIÁLNÍHO PROBLÉMU	386
5.3.1 Diagnostika pomocí metody rozhovoru Chyba! Záložka není definována.	7
5.3.1 Diagnostika za použití falometrie	40
5.3.1 Souhrn a rozbor vyšetření	41
5.2 PROVEDENÁ OPATŘENÍ	438
ZÁVĚR	45
SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY	46

ÚVOD

Úvodem bych chtěl uvést, proč jsem si pro bakalářskou práci vybral téma sociálně patologické chování sexuálních deviantů. Bylo to zejména proto, že je toto téma nesmírně zajímavé, rozsáhlé a pro širokou veřejnost poměrně nové, jelikož o něm sdělovací prostředky v minulosti informovaly v podstatně menší míře. Navíc mi je jako policistovi toto téma velmi blízké a nasbíral jsem mnoho materiálu, ze kterého jsem čerpal.

Sexuálně deviantní chování souvisí se sociální pedagogikou zejména tím, že jedinci páchající toto protiprávní jednání porušují zákonem dané normy a pravidla a jejich chování je pro společnost nebezpečné. Ve své práci popisují nežádoucími projevy lidského chování a možné dopady, ve které toto chování vyúsťuje.

V teoretické části se zprvu zabývám úvahou nad otázkou „normálnosti“ a „sexuálně deviantního chování“. Zejména poukazuji na tenkou hranici mezi „normálností“ a „deviantním chováním“ v závislosti na statistice a kultuře. Poté se zaměřuji na přiblížení sexuálních deviací a poukazuji na rozdíl mezi deviací v aktivitě a deviací v objektu. Dále se zabývám používanými vyšetřeními ke zjištění přítomnosti parafílie – odlišnosti. Zejména falometrií, která je dále popsána i v mé kazuistice při sexuologickém vyšetření sexuálního devianta pana Miloše. Nakonec jsem rozebral i protiprávní jednání páchané sexuálními devianty - tzv. „trestnost“.

V praktické části jsem si zvolil kazuistiku a rozebral jsem příběh sexuálního devianta pana Miloše. Při tomto jsem čerpal z policejního spisu.

I. TEORETICKÁ ČÁST

1 NORMALITA SEXUÁLNÍHO CHOVÁNÍ

Ze statistického hlediska je „normální chování“ jev s největším výskytem. V tomto pojetí znamená „normalita“ průměrnost, běžnost a „normální“ je tedy člověk, který odpovídá průměru a za „nenormální“ se obvykle považuje jev s četností méně než 5%.

Z tohoto hlediska můžeme chápat například homosexualitu stejně normální či nenormální jako například naprosto zdravý chrup u dospělého jedince. Nelze ho označit za poruchu, a to přesto, že v populaci bude jeho výskyt jen několikaprocentní. Statistické normy předpokládají dostatečnou znalost reálného chování obyvatelstva, která je založena na rozsáhlých výzkumech reprezentativních souborů obecné populace.

„Normalita“ je ze statistického hlediska pojem relativní. Klasickým příkladem potvrzujícím relativnost normality je přístup k masturbaci. Masturbace byla po staletí považována za příčinu homosexuality či duševních chorob a o tzv. onanismu se mluvilo ve smyslu samostatné úchyvky. Kinsey a jeho spolupracovníci prokázali, že onanie je v podstatě univerzální, neškodný a naprosto normální jev, který je užitečný a přínosný pro přípravu k pozdějším partnerským sexuálním aktivitám.

Jako další příklad můžeme uvést délku soulože. Pro některé páry je úplně normální souložit denně a pro jiné jednou za měsíc. U některých párů trvá soulož minutu a u jiných hodinu. I když se každodenní hodinová soulož jistě vymyká statistické normě, tak může být pro některé páry plně vyhovující a odpovídá jejich normě párově.

Z tohoto důvodu může být zrádné aplikovat statistickou normu při definici deviace, ale i při určování normality jiných aspektů sexuálního chování.

Dalším aspektem z hlediska normalnosti či nenormalnosti je kultura. Není pochyb o tom, že historický vývoj hraje v určování normalnosti či nenormalnosti význačnou roli. Jedince, který svým chováním překračuje normy sexuální morálky dané společností, které jsou ve svém minimu kodifikované zákonem, můžeme označit jako sexuálního delikventa. Nicméně sexuální normy, tedy určení chování, jež je v daném kulturním a společenském kontextu považováno za normální se neustále vyvíjejí. Jako příklad můžeme uvést výklad křesťanského filozofa Tomáše Akvinského, podle něhož je pohlavní styk „správný“ pouze za předpokladu, že je prováděn se správnou osobou, tedy s manželem či manželkou, samozřejmě opačného pohlaví. Dále musí být prováděn správným způsobem, tedy vaginální

souloží tváří v tvář. Styk musí být prováděn za správným účelem, tedy za účelem plození. Tento přístup je dodnes uveden v základech mnoha zákonů. Dokazuje to i skutečnost, že v některých státech USA je dodnes protizákonná nevěra, orálně genitální styk, anální soulož či vaginální soulož v jiné než misionářské poloze, tedy tváří v tvář. V některých zemích je dodnes ilegální antikoncepce. Lze říci, že i medicína se dodnes řídí výkladem Tomáše Akvinského. Jen je terminologicky transformovala, tak, že z výkladu o „správné osobě“ se stala deviace v objektu a z výkladu o „správném způsobu“ deviace v aktivitě.

Změny sexuálních norem lze dobře ilustrovat i na změně přístupu k homosexualitě. O tom, že zrovnoprávnění homosexuálního chování s heterosexuálním z hlediska nejen medicínského, ale i legislativního, není zdaleka samozřejmostí, svědčí o přetrvávání tradičních společenských norem i v jinak liberálních zemích. Důkazem je skutečnost, že ve 23 státech v USA je pohlavní styk s osobou stejného pohlaví (nezávisle na věku) trestný dodnes. V Evropě je homosexuální styk i v současné době diskriminován například ve Velké Británii, kde je pro heterosexuální styk určena věková hranice 16 let a u homosexuálního byla až v minulých letech snížena z 21 na 18 let. V zemích, kde bylo zavedeno fundamentalistické islámské právo, patří mužský homosexuální styk dokonce mezi hrdelní zločiny a ještě nedávno bylo po vítězství islámské revoluce v Íránu z tohoto důvodu popraveno mnoho mužů „proviniivších“ se tímto způsobem.

Kulturně se liší i názor na cizoložství. Například zapůjčení vlastní ženy je u některých národů projevem pohostinnosti, třeba u Inuiků (Eskymáků). V některých zemích byl aplikován dvojitý metr na nevěru. Zatímco mužům byla milenka tolerována, tak ženy byly za cizoložství často trestány smrtí a jim jediným byla připisována vina. Toto platí v tradičních zemědělských společnostech (Čína, Indie, tradiční Japonsko, předindustriální Evropa). Na druhou stranu afričtí Loziové nespojují nevěru s pohlavním aktem. Dle jejich zvyku se cizoložství dopustil muž, který vdané ženě, která není jeho příbuzná, nabídne pivo, kus tabáku a nebo s ní ujede kus cesty.

Z výše popsaných příkladů norem aplikovaných na lidské sexuální chování je zřejmé, že jakýkoliv jednostranný pohled má v této oblasti vždy jen relativní platnost. Přesto však lze konstatovat, že některé formy sexuálního chování vybočují i z těch nejšetrněji definovaných hranic „normality“. Zejména sexuální chování spojené s nadměrnou fyzickou agresí nebo s potřebou škodit, eventuálně usmrtit objekt erotického zájmu. Podobné chování ne-

vede k reprodukčnímu úspěchu a snad neexistuje ani žádné kulturní či sociální prostředí, které by podobné chování u svých členů akceptovalo.

Z tohoto logicky plyne, že za běžných okolností, při sexuálních aktivitách partnerů nedochází k jejich duševnímu ani tělesnému poškození. V tomto pojetí nepovažujeme za normální například sadomasochistické praktiky, a to ani v případě, že k nim dochází za vzájemného souhlasu partnerů. Z definice normalnosti vylučujeme kromě sexuálně agresivních či sadistických i aktivity zoofilní, exhibicionistické, tverské, frotérské, voyeuristické, skatofilní, apod. Při úvahách o normalitě sexuálního chování v našem kulturně-historickém okruhu hraje nejdůležitější roly pokrevní nespřízněnost a adekvátní věková zralost. Je nepřijatelná sexuální aktivita dospělých či dospívajících jedinců s prepubertálními dětmi, a to i v případě jejich eventuelního souhlasu.

Za normální považujeme takové souhlasné sexuální aktivity, které se odehrávají mezi psychosexuálně a somatosexuálně dostatečně zralými a pokrevně v přímé linii nespřízněnými partnery, a tyto nevedou k jejich psychickému nebo tělesnému poškození. Deviantní sexuální chování ještě nemusí nutně znamenat přítomnost deviace a normální chování není dostačujícím důkazem sexuální normality.

Úvahou o normalitě jsem chtěl upozornit na velkou různorodost možných pohledů na oblast lidského sexuálního chování a prožívání. V současnosti, tedy v době informací, rozpadu totalitních států a blokování vidění světa se samozřejmě mění i sexuální morálka. Neustále se urychluje somatosexuální a psychosexuální zrání mládeže, zvyšuje se informovanost o sexuálních otázkách. Liberalizují se původně restriktivní postoje k předmanželskému sexu, k masturbaci, homosexualitě, nekoitálním sexuálním aktivitám.

2 SEXUÁLNÍ DEVIACE

Parafilii neboli odchylkou jsou charakterizovány sexuální impulzy, fantazie nebo praktiky, které jsou neobvyklé deviantní nebo bizarní. Mezi obecná diagnostická kritéria parafilii patří tyto podmínky:

1. Jedinec opakovaně prožívá intenzivní sexuální touhy a fantazie týkající se neobvyklých objektů a aktivit.
2. Jedinec buď touhám vyhoví nebo je jimi citelně obtěžován.
3. Preference je přítomna nejméně šest měsíců.

Sexuální deviace neboli parafilie považujeme za kvalitativní odchylku struktury sexuálního motivačního systému. V literatuře se můžeme setkat i s jinými definicemi. Například, že sexuální deviace je scestné zaměření pohlavní aktivity vedoucí k preferování nevhodných sexuálních objektů nebo způsobů ukájení, které odporuje mravním a estetickým normám a zájmům společnosti a někdy přímo ohrožuje jiné osoby. Obecně přijatá a vyčerpávající definice sexuální deviace zatím neexistuje.

Vnější projevy sexuálních deviací zahrnují širokou škálu aktivit, od neškodného a spíše jen společensky obtížného chování jako je například exhibice, převlékání se do šatů opačného pohlaví, apod. až po nejnebezpečnější trestné činy proti lidské důstojnosti, zdraví či životu obětí. (Weiss, 2002)

Brzek (1997) rozeznává takzvané jádrové deviace, tedy deviace v užším slova smyslu, kde deviantní jedinec není vůbec schopen normálního sexuálního chování a je schopen pouze chování deviantního, a deviace v širším slova smyslu, kde je deviantní zaměření sice méně hluboké, ale jednoznačně převažuje a významně tedy ovlivňuje motivaci jeho jednání. Pro takového jedince jsou normální sexuální objekty a aktivity méně přitažlivé, nicméně za určitých okolností je vzrušení možné. Jedinec se dobře vzruší jen jeho deviací přiměřenou aktivitou nebo objektem.

Z praxe vyplývá, že předmětem abnormální erotické preference se může stát v podstatě cokoliv a jsou možné i různé deviantní způsoby dosahování sexuálního uspokojení. Dále budou uvedeny nejvýznamnější deviace v objektu či v aktivitě. Sexuální deviace jsou voleny v závislosti na nebezpečnosti pro devianta nebo jeho okolí, nebo ty, jejichž výskyt je nejčastější.

2.1 Deviace v aktivitě

Deviantní chování v aktivitě je charakterizováno jako porucha ve způsobu dosahování sexuálního vzrušení a uspokojení. Radíme sem zejména voyeurismus, exhibicionismus, frotérismus, tušérství, patologickou sexuální agresivitu, agresivní sadismus, sadomasochismus a jiné poruchy.

Voyeurismus

Název deviace pochází z francouzského slova *voir* – vidět. Jedinec dosahuje vzrušení při sledování intimního počínání nic netušících anonymních objektů. Například svlékajících se či masturbujících žen, souložících párů, a podobně. Tato deviace je většinou spojena s masturbací. Možné alternativy blízké voyeurismu jsou podle Moneyho (1996) skoptolagnie – pozorování lidí během sexuálních aktivit, skoptofilie – pozorování nahých objektů, mixoskopie – pozorování souložících párů, piktofilie – pozorování pornografických obrazů nebo nahrávek sám nebo s partnerem.

Určitá sexuální zvědavost je vlastní většině mužů i žen. V případě deviantní motivace se toto chování stává preferovaným způsobem dosahování vzrušení a je upřednostňováno před partnerskými sexuálními aktivitami.

Exhibicionismus

Název pochází z latinského *exhibere* – nabídnout, ukázat. Exhibicionista dosahuje vzrušení tím, že odhaluje genitál před neznámými ženami. Odhalování genitálu může probíhat před jednou ženou a nebo skupinou více žen. Jedná se o jednu z nejčastějších sexuálních deviací, může být spojena s erekcí či masturbací, ale není to pravidlem. Exhibicionista bývá zpravidla muž, nesmělý a bázlivý, ale dobře partnersky i sociálně situovaný. Od oběti si drží odstup, upozorňuje na sebe zasyčením či zakašláním, nepřipouští si, že jeho oběť není sexuálně naladěna, podvědomě si přeje, aby oběť byla fascinována a se zájmem přihlížela. Před exhibicí je neklidný a má vzrušená očekávání a puzení, následuje přechodná úleva častokrát spojena s pocity viny a studu a následně přichází vystřízlivění s pocity absurdnosti. Pokud žena reaguje hněvem či opovržením, exhibicionistu to nevzrušuje. S obětí nekomunikuje, proto si vybírá ženy neznámé. Pokud žena naznačí zájem o bližší kontakt, ať už slovně či gesty, pravý exhibicionista většinou svou exhibici ukončí. Pokud se nedočká preferované reakce, má tendence exhibici opakovat až k očekávaným pocitům uspokojení.

jení. Exhibice nejčastěji provádí za světla na osamělých místech, jako jsou parky a průchody, někdy také exhibují z okna svého bytu či z auta.

Frotérismus

V tomto případě deviant dosahuje sexuálního vzrušení třením se o anonymní ženské objekty v tlačenicích, například ve frontách, hromadné dopravě atd. Předstírají, že tření probíhá neúmyslně a náhodou, ale zpravidla končí ejakulací. Oběti nerady riskují veřejnou scénou, raději z dopravního prostředku vystoupí, takže se tento typ deviantů dostává do střetu se zákonem málokdy.

Tušerství

Tušér dosahuje sexuálního vzrušení při dotycích intimních míst anonymních žen. V parku či v dopravních prostředcích sáhne na hýždě, ňadro či genitál. Jedná se kontaktní deviaci, kde devianti opět nenavazují žádný bližší verbální kontakt s obětí, jedná se o mírnější formu přímé sexuální agrese.

Patologická sexuální agresivita

U patologické sexuální agresivity deviant dosahuje vzrušení a uspokojení při překonání odporu napadené anonymní ženy a minimalizací její kooperace. Jedná se jednu z nejnebezpečnějších deviací, i když nemá jasné sadistické prvky, pachatel oběť netrýzní ani neprodlužuje utrpení. Většinou si oběť vyhlédne, pronásleduje ji, přepadá ji na opuštěném místě, například ve výtahu, někdy používá zbraň a vyhrožuje zabitím nebo ublížením. V některých případech vyžaduje od oběti soulož, ať už anální či vaginální a opět nenavazuje žádné verbální kontakty.

Weiss poukazuje na Finkelhorovu koncepci sexuální agrese – sexuálně násilné chování se může projevit pouze za předpokladu splnění pěti podmínek. Násilí musí být v souladu s představou a hodnotami pachatele, sexuální vzrušení může být vyvoláno specifickými podměty, například nesouhlasem a odporem oběti, musí být překážky, aby oběť měla zne-možněn přístup k souhlasu, existují situační faktory, které umožní chování, které je zakázáno a musí být překonán odpor oběti.

Je třeba poukázat na to, že ne každý muž, který se dopouští sexuálního násilí je patologický sexuální agresor. V mnoha případech se může jednat o jinou než sexuální poruchu, například intoxikace alkoholem či drogami, porucha osobnosti, mentální retardace. A pro-

fil patologického sexuálního agresora? Většinou je věku do třiceti let, k prvním deliktům u něj dochází do dvacátého roku života. Weiss také poukazuje na Zvěřinu, který klade důraz na rozlišování deviantních agresorů od socio-sexuálně nevyvinutých mladých mužů. Většinou je agresor v dětství sám zneužívaný a nebo pochází z přísně puritánské rodiny. Často nemá mužský vzor v podobě otce, nebo má s otcem problematický vztah, může pocházet také z rodiny, kde působilo konfliktní manželství nebo je vychováván v ústavním zařízení. Patologicky sexuální agresor má nízkou sociální inteligenci, je egocentrický a nedokáže ovládat svoje pudy, není komunikativní ani empatický. Buď se může jednat o osobu osamělou z minimem sexuálních kontaktů nebo naopak o osobu s velkým množstvím kontaktů a vztahů, přičemž tyto kontakty jsou umělé a povrchní.

V případě útoků policie odborníci doporučují ženám, aby se snažily vyvinout maximální možnou obranu a deviantovi co nejvíce ublížit, přičemž nejvíce se osvědčují klíče, deštníky, zvuková zařízení apod. naopak se nedoporučuje užití sprejů či zbraní.

Jako policista bych tu chtěl poukázat na zajímavý pořad, který přináší internetový portál stream.cz. Pořad se jmenuje Krav Maga – škola přežití. Krav maga je velmi efektivní obranný systém, který mohou využít ženy, děti i senioři. Zajímavostí je, že u jeho zrodu byl občan Imi Lichtenfeld, kterého na začátku 20. století už nebavily útoky na židovskou čtvrť v Bratislavě. Po jeho odchodu do Izraele pak jeho základy daly vzniknout systému, který dnes používá izraelská armáda, Mossad i další tajné služby po světě, včetně americké CIA nebo britské SAS. Pořad uvádí Ing. Michal Otipka, poukazuje na fakt, že v první řadě má žena využít svých instinktů, vyhýbat se nebezpečným místům, pokud vidí podezřelou osobu rovněž by se jí žena měla vyhnout. Pokud se však dostane do situace, kde vyhnutí není možné a s pachatelem se setká tváří v tvář, tak pořad přináší rady, jak jednat v krizových situacích. Jak se bránit napadení nožem, jak co nejsnadněji odrazit útok, jak se zachovat při krádeži kabelky, při přepadení u bankomatu, při přepadení ve výtahu apod.

Zatím je opomíjena problematika falešných udání za znásilnění. A motiv? Hledání alibi pro souhlasný sexuální styk, který by mohl skončit i těhotenstvím, dále msta partnerovi za odmítnutí a nebo získání pozornosti okolí. Z výzkumů vyplynulo, že falešná obvinění ze znásilnění se týkají pouze vaginálního styku, nikoliv orálního uspokojení nebo análního styku.

Homosexuální agrese

Celosvětově byla prozatím věnována pozornost sexuálnímu násilí páchaném na ženách, výzkum, který by řešil charakteristiky pachatelů a obětí homosexuálního znásilnění je teprve na začátku. Homosexuální násilí většinou bývá pro jedince mnohem více traumatizující a ponižující, zejména pokud muž znásilní jiného muže, zde se většinou jedná o znásilnění formou análního sexu – odehrává se často ve vězeních či jiných nestandardních podmínkách.

Sexuální násilí má velkou variabilitu, proto v roce 2000 byla upravena definice sexuálního znásilnění. zatímco podle paragrafu 241 tr. z. mohla být jako znásilnění kvalifikována pouze vaginální soulož, současná úprava zákona umožňuje adekvátnější trestní postih – anální a orální soulož je součástí definice sexuálního znásilnění. (do roku 2000 se toto posuzovalo pouze jako omezování osobní svobody nebo vydírání). Novela také upravuje sexuální agresi mezi stejnými pohlavími, například znásilnění muže mužem.

Agresivní sadismus

Agresivní sadista je jedinec, který se ženské oběti dotýká jakkoli, kdekoliv, čímkoliv. lze je rozdělit do tří kategorií: ti kteří směřují osahávání ke klínu, ti, kteří se snaží o genitální spojení a ti, kteří chtějí oběť znehybnit. Agresivní sadista, má predátorské sklony, aby dosáhl vzrušení, svou oběť učiní nehybnou. Kolikrát se stane vrahem, přitom mu primárně nejde o zabití, ale o znehybnění oběti. Uspokojuje se s oběťmi manipulovat, někteří z nich po činu poškozují genitál oběti, urezávají prsa apod. Mohou s nimi také masturbovat nebo je pojídat. Agresivní sadismus se objevuje u sériových vrahů, oběti si pečlivě vytipovávají, většinou začínají vraždit kolem 27. roku. Sadistické vraždy bývají ojedinělé, ale jsou vždy ve velkém medializovány. Dle Zvěřiny se dají charakterizovat dva základní druhy sexuálních vražd. V prvním případě agresor svou oběť prudce skolí či usmrtí a následně s ní manipuluje, v druhém případě oběť zastráhuje a týrá a tím oddaluje orgasmus.

Jak by se dal charakterizovat agresivní sadista? Je většinou plachý, introvertní, hypochondrický, fixovaný na matku. Má problémy navazovat vztahy s ženami. Má sklony k voyerismu, fetišismu a transvestismu. Jeho vraždy jsou plánované, oběti si pečlivě vybírá, usmrtí je většinou uskrčením, před tím někdy vyžaduje felaci či anální styk. Po celou dobu činu cítí sexuální vzrušení. Ve výkonech trestu patří k vězňům se vzorným chováním. v dětství byli obvykle zneužíváni, týráni a často sadisticky týrali zvířata či se převlékali do

ženských šatů. Běžná pornografie je nevzrušuje. Mívají základní či nižší vzdělání. Svoje činy si rádi zapisují do deníků či natáčejí na video.

Mezi agresivní sadisty řadíme tzv. **žiletkáře** a **saliromany**. Žiletkáři v tlačenících rozřezávají oděv žen břitvou nebo žiletkou a symbolicky oděv znečišťují a saliromany vzrušuje, když mohou neznámým objektům oděv potřísnit kyselinou či lepidlem. občas se soustředují také na sochy a obrazy žen.

Sadismus a masochismus

Název sadismus vzniknul v 18. století podle markýza A. de Sade, který napsal knihu *Justine a Juliette*, kde popisuje radost lidí z bití a ponižování partnerů. Sadistu vzrušuje absolutní moc nad obětí a to, že jí může způsobovat fyzické i psychické utrpení.

Masochismus získal svůj název v 19. století dle rakouského spisovatele L. von Sacher-Masocha, autora knihy *Venuše v kožiše*. Masochista dosahuje vzrušení, pokud se absolutně odevzdá partnerovi, nechá se ponížít a trpí.

Sadomasochistou je jedinec, který tyto role střídá. Sadomasochismus se odehrává za souhlasu obou partnerů a bez pocitů studu a viny.

Rozlišujeme také sadismus **pseudopedagogický**, ten klade důraz na extrémní poslušnost, podřízenost, řád a disciplínu. takto vychovávaní jedinci mají potřebu dominance nad ostatními lidmi, proto se s nimi více setkáváme v profesích učitelských, vychovatelských apod.

Jako další deviace v aktivitě bych zmínil **erotografomani**, **telefonní skatefolii**, **klysmafilii**, **uretrální manipulaci** a **trialismus**.

Erotografomanie, z řeckého *grafó – psáti*, deviant dosahuje uspokojení při psaní eroticky až sadisticky laděných dopisů ženským objektům. Při psaní si představuje, jak dotyčná dopis čte a u toho masturbuje.

skatofilie, tento název pochází z řeckého *skopein – dívati se*, deviant v tomto případě vytáčí anonymní čísla žen a masturbuje při nevhodných návrzích, které ženám dělá. je potřeba odlišit běžného muže, který rád volá na speciální erotické linky k tomu určené k občasnému svému uspokojení od devianta, který telefonátům s anonymními ženami dává přednost před reálnými vztahy.

Název **klysmafilie** pochází z řeckého slova *klyisma – klystýr*. Dotyčnou osobu sexuálně vzrušuje a uspokojuje naplnění vaginálního nebo análního otvoru klystýrem s teplou vodou, využívá se i alkohol, který se přes tyto sliznice snadněji dostává do krve. Tuto metodu buď využívá jedinec samostatně, a nebo v rámci ať už heterosexuálních nebo homosexuálních praktik.

Při uretrální manipulaci vzrušuje jedince dráždění močové trubice díky zasunování různých předmětů, např. prstů, svíček, zeleniny atd. Samozřejmě může dojít k poškození sliznice či trubice samotné.

Triolismem, z francouzského *trois – tři*, je myšlena kombinace tří deviací. Dotyčného muže vzrušuje, když může svou partnerku sledovat při styku s jiným mužem, nebo dotyčného nabuzuje, když mu partnerka vypráví o svých předchozích sexuálních zážitcích a zkušenostech. Dotyčného může také uspokojoovat ukazovat svou partnerku nahou jiným mužům, v tomto případě hovoříme o kauzalizmu.

2.2 Deviace v objektu

Deviant v tomto případě zaměřuje svou sexuální motivaci neadekvátním způsobem na daný objekt. Mezi deviace v objektu řadíme pedofilii, fetišismus a transvestitismus.

Pedofilie

Název vzniknul z řeckého slova „pais“ (hoch, dítě) a z řeckého „philós“ (milovník). kdybychom to přeložili doslovně, pedofil rovná se milovník dětí. Při této poruše se deviant zaměřuje na předpubertální jedince, zpravidla ve věku 5-12 let, kteří nemají vyvinuté druhotné pohlavní znaky, prsy, publické ochlupení apod. pedofilie lze rozčlenit na homosexuální, heterosexuální a bisexuální. Třetí zmíněná je spíše ojedinělá. Při homosexuální pedofilii si deviant vybírá chlapce kolem věku 12ti let a je k nim agresivnější než heterosexuální pedofil, který se zaměřuje na dívky v rozmezí 6ti až 11ti let a zpravidla k nim má užší vazbu. Muži, kteří se zaměřují na dospívající dívky, u kterých už je náznak prsů a publického ochlupení, hovoříme o **hebefilii** a u mužů, kteří se zaměřují na dospívající chlapce, hovoříme o **efebofilii**. Pedofilové jsou zpravidla osoby sociologicky a sexuálně nevyzrálé, s partnerem stejného věku cítí ohrožení, kdežto s dětskou obětí cítí převahu, větší jistotu a

podporuje je pocit, že k nim dětská osoba může vhlížet. Také je pro ně hnacím motorem dětská čistota a neposkvrněnost.

Dle Groha (1983) jsou dva typy pedofilních delikventů a to **fixovaný a regredovaný** pedofil. U fixovaného typu pedofila není dotyčný schopen navázat vztah s dospělým, pouze primárně s dítětem, kdežto u regredovaný typ má zkušenosti ve vztahu s dospělým, ale byl frustrován a upřednostňuje dítě. Weiss poukazuje na Araje a Finklehora (1985), který sestavy model o čtyřech faktorech, podle nich pedofil musí alespoň jeden z faktorů splňovat. O jaké faktory se jedná? Prvním z nich je sexuální vzrušení, pedofilnímu jedinci byly v minulosti vytvořeny podmínky nebo masturboval při svých fantaziích. Druhým faktorem je emocionální shoda, pachatel má nízké sebevědomí a intelekt a cítí k dítěti sounáležitost. Třetím faktorem je blokování, jedinec může být blokován traumatizujícím zážitkem s dospělou osobou, případně může zažívat neshody v partnerském vztahu nebo manželství. Posledním čtvrtým zmiňovaným faktorem je dezinhibice tzn., že u pedofilního jedince může dojít ke ztrátě kontroly a to buď vlivem alkoholu, drog, stresu, psychózy apod.

Jaký je profil pedofila? Hovoříme o tzv. pedagogicko-estetickém komplexu, pedofilnímu pachateli je blízký dětský svět a dětská duše, dítě jej často může považovat za staršího kamaráda. Dokáže vycítit potřeby dětí a věnovat se jim, rozvíjet psychiku dítěte. Často je okolím chválen a uznáván. Pedofil je dítětem fascinován stejně jako běžný dospělý jedinec půvabnou ženou. Pedofilní jedinci vyhledávají zaměstnání jako pedagogové, vedoucí oddílů apod. nejen pouze z primární touhy být na blízku objektu své touhy, ale zároveň proto, že je dětským světem fascinován, je dobře přijímán v dětském kolektivu a s dětmi si velmi rozumí. U spousty pedofilů zůstanou jejich tužby v rámci škádlení a potřeby blízkosti dětí, rizikovitost jejich činů může být v tom, pokud překročí hranice, pak mohou negativně ovlivnit psychiku dítěte a způsobit mu problémy v partnerských vztazích v dospělosti.

Zcela odlišný náhled je na incest, pohlavní styk s blízkou pokrevně příbuznou osobou, není brán jako deviace. Pedofilové se incestu nedopouštějí, proto při léčbě pedofilie není nutný zákaz kontaktu s vlastními potomky. Incest může být projevem poruch osobnosti nebo patologie rodinných vztahů. nejčastější formou incestu je vztah otec-dcera, zde se jedná o 78% oznámených případů, kdežto incest mezi sourozenci je pouze 18%.

Jaké jsou následky sexuálního zneužití? Sexuální zneužití má dopad na partnerský i sexuální život oběti. Velká část zneužitých žen v dětství je v dospělosti mezi alkoholička-

mi, bulimičkami, prostitutkami či osobami, které se pokusí o sebevraždu. V dětství zneužívání chlapci v dospělosti vystřídají více partnerek, ale také se rychleji žení a usadí, kdežto ženy zneužívané v dětství v dospělosti v sexuální oblasti také více experimentují a bývají mnohem více nespokojené se sexuálním životem. Muži i ženy, kteří byli zneužíváni v dětství také více experimentují s homosexuálními a lesbickými zkušenostmi. Na další vývoj v dětství zneužívaného jedince má také vliv, zda šlo o zneužití jednorázové či dlouhodobé, zda bylo provedeno blízkou osobou či zda bylo použito násilí a týrání.

Fetišismus

Slovo fetiš je převzato z portugalského *fetico*, což je umělecký artefakt s erotickým symbolickým obsahem. Fetišista je osoba, která je zaměřená na neživé předměty či určité části lidského těla. Jako deviace by měl být diagnostikován pouze v případech, kdy je fetiš nejdůležitější nebo bezpodmínečnou podmínkou sexuálního vzrušení a uspokojení.

Bancroft (1989) u fetišismu rozlišuje tři základní kategorie možných sexuálních signálů:

1. Část těla – preference určitých částí těla ženy je úplně normální i ve většinové populaci, fetišistický charakter má pouze v případech, kdy zájem o tyto specifické části těla převažuje nad zájmem o samotnou partnerku jako celek
2. Neživé prodloužené části těla (části oblečení, boty, apod.)
3. Specifické látky (latex, kůže, černá lesklá umělá hmota, apod.)

Fetišistické aktivity jsou založeny na masturbaci s preferovaným předmětem nebo na zařazení fetiše do partnerských aktivit (například partnerka oblečená do gumy).

Transvestitismus

Termín je utvořen z latinských slov *trans* – přes, a *vestis* – šat, byl zaveden Hirschfeldem v roce 1910. Někdy je transvestitismus označován jako tzv. velký fetišismus. Vzrušení je dosahováno převlékáním se do šatů opačného pohlaví a v některých případech i vystupováním v roli opačného pohlaví. Pocit příslušnosti k vlastnímu pohlaví přitom nebývá podstatně narušen. Muž se i přes dámské oblečení a vystupování v něm, cítí i nadále mužem. V tomto se liší od transsexuálů, u nichž nacházíme plné rozpojení biologického a psychologického pohlaví.

Přestože je většina transvestitů v zásadě schopna partnerské sexuální adaptace, milování s osobou opačného pohlaví jim obvykle nepřináší skutečné uspokojení a často ani nemají výraznější potřebu sexuálního vybití. Dle některých zjištění (Brown a spol., 1996) má téměř polovina transvestitů i přes heterosexuální orientaci v anamnéze jednu nebo více homosexuálních zkušeností. Někdy touží po tom, aby se s nimi partnerka milovala jako se ženou, jiní preferují submisivní polohu při souloži a představují si občas, že se milují s nějakým mužem v ženské roli.

3 DIAGNOSTIKA

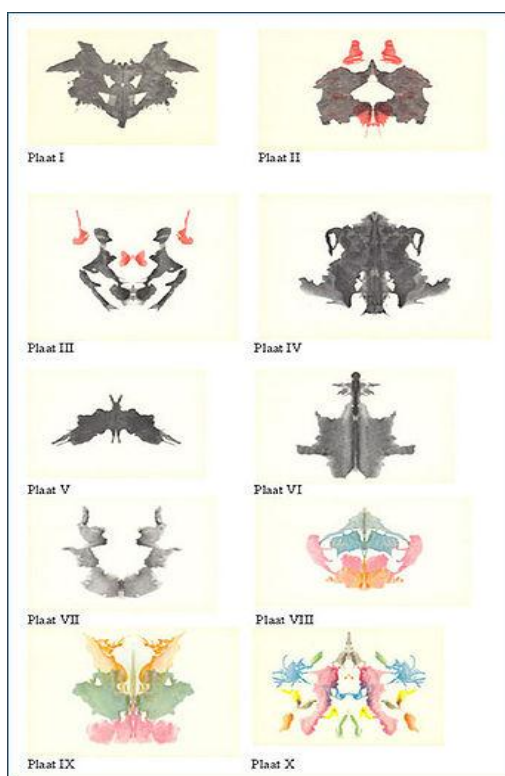
Diagnostika slouží ke zjištění odlišností v různých oblastech a to na základě srovnání s populační normou. Diagnostikovat deviace můžeme podle psychodiagnostických metod a psychofyziologických metod.

1) Psychodiagnostické metody

Doposud nejsou známy psychodiagnostické metody, které by přímo určovaly sexuální deviaci. Vyšetřují se odlišnosti osobnostní, motivační nebo charakterové. Určení diagnózy deviace pouze na základě psychodiagnostických metod je v podstatě nemožné, nelze určit profily typické pro jakoukoliv skupinu těchto pachatelů nebo identifikovat devianty pouze na základě těchto vyšetření. Mezi psychodiagnostické metody patří **Rorschachův test, kresba lidské postavy a speciální sexuologické dotazníky.** (Weiss, 2002)

Rorschachův test

Dle wikipedie.cz vytvořil tento test Hermann Rorschach, švýcarský psychiatr, který jej prvně představil v roce 1921. Tuto techniku vytvořil ve spolupráci s E. Bleulerem a C. G. Jungem. Tento projektivní test využívá projekci myšlenkových pochodů na neurčité objekty. Sleduje se, zdali se pacient zaměřuje na drobné detaily či na skvrnu jako celek, zda-li

je vnímána barevná část či bílé pozadí, zdali odpověď souvisí s barvou či tvarem, zda-li má někdo mnoho odpovědí či jen jednu, zdali někdo dlouho přemýšlí či chrlí jednu odpověď za druhou, měří se i originalita odpovědí. Dle Weiise devianti obrázků číslo tři vnímají jako „dvě hádající se ženy, dvě peroucí se ženy“, kdežto obvyklá odpověď běžné populace jsou „dvě ženy“. Samozřejmě to není jednoznačné. Weiss uvádí, že dle Mathého (1986) se v protokolech pravých pedofilů vyskytují „tergo odpovědi“ - zvíře nebo člověk viděný zezadu nebo pervevrace a bizarní sexuální odpovědi. Člověk s tímto typem osobnosti nepotřebuje vřelý partnerský vztah, vystačí si s anonymním objektem. Rorschachova metoda je v soudním lékařství druhou nejpoužívanější metodou, samozřejmě je poměrně kontroverzní a nelze ji brát jako jednoznačnou.

Kresba lidské postavy

Dalším vodíkem v diagnostice je kresba lidské postavy. Weiss uvádí, že u exhibicionistů je typické zdůraznění očí u protipostavy a zdůraznění oblasti genitálu, páskem či rozparkem u osoby, se kterou se identifikují. Pedofilové například osobu vlastní a oběť kreslí v proporcích dětských postav, velká hlava menší tělo. pokud je u pedofila protipostavou žena, potlačuje na kresbách její sekundární pohlavní znaky. sexuální agresori se zase zpodobňují v mohutném svalnatém vyobrazení a oběť kreslí jako karikaturu.

Speciální sexuologické dotazníky

V současné době existují pokusy o vytvoření speciálních sexuologických dotazníků, které mají za cíl zjistit deviantní či nedevariantní chování jedince.

2) Psychofyziologické metody

Dle knihy psychologie osobnosti od Pavla Říčana jsou to metody psychologického výzkumu a diagnostiky, které zaznamenávají stále větší vývoj. Konkrétní osobě jsou prezentovány podměty působící na psychiku a zkoumá se verbální reakce, ale i spontánní jednání a také fyziologické děje, které probíhají současně. Může jít o tepovou frekvenci, dech, teplotu, kožní odpor apod. Sledují se také děje probíhající v mozku, elektroencefalografie a magnetická rezonance, která umožňuje sledovat změny v prokrvování jednotlivých částech mozku.

Falometrie

Falometrie známá také jako falopletyzmografie je diagnostická metoda, která spočívá v měření fyziologických reakcí při prezentaci vizuálních nebo auditivních sexuálních podmětů různého charakteru. Taato technika je spojena se jménem českého psychiatra a sexuologa Kurta Freunda (50. léta 20. století). Pomocí přístrojů se sledují objemové změny penisu nebo změny prokrvení vulvy. Vizuálními záznamy se rozumí např. videozáznamy, fotografie, diapozitivy a auditivními podměty se rozumí popisy různých erotických aktivit – mezi muži, ženami, dětmi, agresivní scény atd. Falometrie srovnává senilní reakce osoby na deviantní i nedevariantní stimuly. Diagnostický přístroj se nazývá penilní pletysmograf, falopletyzmograf, falometr nebo sexuologický pletysmograf. Přístroje zkoumají buď změny objemu penisu (volumetrické) nebo průměr a obvod penisu (cirkumferenční metoda). obvodový způsob snímání je méně spolehlivý než objemových změn. Falometrické vyšetření může naznačovat možnost přítomnosti deviace, ale nelze ho používat jako důkaz, že byl sexuální delikt skutečně spáchán.

Zdroj http://cs.wikipedia.org/wiki/Penilni_pletysmografie uvádí typy jednotlivých falometrů – Freudův, Hadravského, Figarův a Teplotní. *„Hydropneumatický volumetrický (objemový) falometr (Freundův) měří přímo objem penisu pomocí vzduchotěsného válce s nafukovací manžetou u kořene penisu. Objemovou metodu měření vyvíjel Kurt Freund, poprvé jej použil v roce 1957, změny objemu penisu byly hydropneumaticky přenášeny na stupnici. Přístroje jsou velmi citlivé, ale konstrukce snímačů je poměrně objemná. Některé falometry měří pouze obvod (cirkumferenční falometry) nebo průměr penisu. Tato metoda měření byla vynalezena brzy po objemové metodě a je méně přesná, ale v praxi mnohem rozšířenější. Na slabinu měření obvodu či průměru poukázal v roce 1974 McConaghy, když upozornil, že u některých mužů se při zvětšování objemu penisu zároveň zmenšuje jeho obvod. Výhodou je, že snímač je nevelký a snadno se s ním manipuluje. Snímač Hadravského falometru má podobu kleští s pružinou, které lehce svírají penis ze dvou stran, přičemž pohyb kleští vysouvá nebo zasouvá jádro elektromagnetické cívky.“*

Jaké jsou požadavky na vizuální podměty při falometrickém vyšetření? Weiss poukazuje na Trojana (2000) – ten uvádí, že jednotlivé podměty mají být tvořeny do podskupin, tzn. aby se určitá situace nebo zástupce věkové skupiny objevovali ve více variantách.

Více vypovídající je brána teprve vyšší reakce v celé podskupině. Podmětový materiál musí být jednoznačný, přehledný a srozumitelný a doporučená doba expozice podmětu má být mezi 5ti až 60ti sekundami a doporučují se zařazovat 30ti sekundové přestávky.

4 MRAVNOSTNÍ KRIMINALITA

Sexuální kriminalita, tedy mravnostní trestná činnost hluboce zasahuje do nejcitlivější sféry osobní integrity. Mravnostní trestné činy vzhledem ke svému charakteru, ale především k jejich dopadu na zájem chráněný zákonem, jsou zařazovány mezi nejzávažnější trestné činy s vysokou společenskou nebezpečností. Následek této trestné činnosti je patrný bezprostředně po jejím spáchání, nicméně následky v podobě vývojových psychických poruch a různých traumatizujících poškození jsou mnohem závažnější. Osobní svoboda a lidská důstojnost patří mezi nejdůležitější základní práva a svobody zaručené Listinou základních práv a svobod, která patří do ústavních zákonů České republiky a řady mezinárodních dokumentů. (Jan Chmelík a kolektiv, Mravnost, pornografie a mravnostní kriminalita, Petr Kovář a kolektiv, Sexuální agrese, Petr Weiss – Sexuální deviace, 2002)

Citováno z knihy Mravnost, pornografie a mravnostní kriminalita autora Jana Chmelíka a kolektivu: „*Do souboru mezinárodních dokumentů vyjadřujících důležitost problematiky sexuálních práv je potřebné zařadit i Deklaraci sexuálních práv, která byla přijata dne 20. 6. 1997 ve španělské Valencii účastníky 13. Světového sexuologického kongresu. Dle deklarace je sexuální slast zdrojem tělesného, psychického, intelektuálního a duchovního štěstí a její prožívání umožňuje sociální rozvoj osobnosti. Deklarace vyzývá každé společenství, k vytváření takových podmínek, které by v této oblasti uspokojovaly potřeby každého jedince, při respektování deklarovaných sexuálních práv:*

1. *Právo na svobodu, vylučující všechny formy sexuálního donucování nebo nátlaku, vykořisťování a zneužívání v jakoukoli dobu a v jakýchkoli životních situacích, přičemž boj proti násilí se považuje za sociální prioritu.*
2. *Právo na autonomii, integritu a bezpečnost těla, zahrnující kontrolu a potěšení z vlastního těla bez mučení, zohavení a jakéhokoli násilí.*
3. *Právo na sexuální rovnost, vztahující se na osvobození od všech druhů diskriminace a respektující sexuální rozmanitost bez ohledu na pohlaví, příslušnost, věk, rasu, sociální statut, náboženství a sexuální orientaci.*
4. *Právo na sexuální zdraví včetně dostupnosti všech dostatečných zdrojů pro podporu výzkumu, diagnostiky, léčby a nezbytných znalostí HIV-AIDS-STD.*
5. *Právo na široké, objektivní a faktické informace o lidské sexualitě, které by umožňovaly rozhodování ve vztahu k sexuálnímu životu.*

6. *Právo na dostatečnou sexuální výchovu od narození a během celého životního cyklu. Tohoto procesu by se měly zúčastnit všechny společenské instituce.*
7. *Právo svobodně se stýkat, zahrnující možnost uzavřít manželství nebo neuzavřít, rozvádět se a vytvářet jiné typy sexuálního soužití či společenství.*
8. *Právo svobodné a odpovědné volby ve věcech reprodukce, počtu dětí, doby jejich narození, přístupu k prostředkům regulace porodnosti a plánovaného rodičovství tak, aby všechny děti byly chtěné a milované.*
9. *Právo na soukromí a schopnost činit samostatná rozhodnutí o sexuálním životě v kontextu etiky jednotlivce a společnosti s tím, že racionální a uspokojivé zkušenosti ze sexuality jsou požadavkem pro lidský rozvoj.*
10. *Sexuální zdraví je základním a fundamentálním lidským právem.“*

Deklarace zavazuje náš stát potírat všechna protiprávní jednání, včetně všech zásahů do sexuálních práv vymezených touto deklarácí, které jsou předmětem základních práv a svobod člověka deklarovaných Listinou základních práv a svobod. Společnost má zvýšený zájem na ochraně mládeže, před všemi negativními vlivy. Chrání ji tedy před jejím sexuálním zneužíváním a má zájem na její řádné „mravní výchově“.

Odhalování a objasňování mravnostních trestných činů je velmi obtížné. Je to zapříčiněno neochotou oběti oznamovat a podrobovat se výslechům a také fakt, že k řadě deliktů dochází v rodinném prostředí. Ve velké míře jsou násilí podrobováni děti, u kterých zanechává sexuální násilí velmi závažné psychické následky. Navíc tato jednání nacházejí živnou půdu v různých sociálně patologických jevech, tedy v poruchách chování mládeže.

Některé sexuální delikty nejsou vždy trestány podle „sexuálních paragrafů“ a můžou být kvalifikovány například jako omezování osobní svobody, vydírání, ublížení na zdraví nebo vražda, fetišický delikt jako krádež, exhibice jako výtržnictví. I když se v praxi setkáváme se směřováním pojmů sexuální delikvent a sexuální deviant, tak musíme tyto pojmy rozlišovat, jelikož se charakteristiky obou liší. Každý sexuální deviant se nedopouští sexuálních deliktů a pouze část sexuálních deviantů trpí parafilii. Zastoupení parafilních jedinců mezi pachateli sexuálních deliktů se u autorů liší od několika málo až k číslům, která svědčí o tendenci vidět sexuální deviaci téměř u všech pachatelů.

Pro sexuální praxi je významné zjištění, že sexuální deviace a sexuálně delikventní chování spolu nemusejí nijak souviset. Například trestný čin znásilnění, který bývá nejčastějším sexuálním deliktem, páchají většinou muži bez přítomnosti sexuální deviace. Zastoupení sexuálních deviantů mezi pachateli sexuálních deliktů není nikde objektivně k dispozici. Je tedy důležité znalecky posoudit každého pachatele, u něhož vzniká podezření na sexuální motivaci kriminálního chování. Častá diagnostika a léčba deviantních pachatelů je velmi významná z preventivního hlediska. U delikventů, kteří byli podrobena nucené sexuologické léčbě, je recidiva menší než u těch, co byli pouze trestáni. Na druhou stranu, ne každý deviantní jedinec se musí projevovat deviantně. Mnoho z nich během svého života žádný sexuální delikt nespáchá a své deviantní potřeby uspokojují náhradním a sociálně přijatelnějším způsobem. (Chmelík a kolektiv, Mravnost, pornografie a mravnostní kriminalita)

4.1 Deviantní a nedevariantní pachatelé sexuálního násilí

Sexuální delikt je veřejností chápán jako trestný čin, který souvisí s pohlavním vzrušením pachatele nebo objektu. Mezi typické mravnostní trestné činy řadíme trestné činy uvedené v III. hlavě, 2. Oddílu zvláštní části trestního zákona, označené jako trestné činy proti lidské důstojnosti v sexuální oblasti. Zejména tedy trestné činy dle § 185 Znásilnění, § 186 Sexuální nátlak, § 187 Pohlavní zneužití, § 188 Soulož mezi příbuznými, § 189 Kuplířství, § 190 Prostituce ohrožující mravní vývoj dětí, § 191 Šíření pornografie, § 192 Výroba a jiné nakládání s dětskou pornografií a § 193 Zneužití dítěte k výrobě pornografie.

Citováno z trestního řádu: „ *Hlava III: Trestné činy proti lidské důstojnosti v sexuální oblasti*

§ 185 Znásilnění

(1) Kdo jiného násilím nebo pohrůžkou násilí nebo pohrůžkou jiné těžké újmy donutí k pohlavnímu styku, nebo kdo k takovému činu zneužije jeho bezbrannosti, bude potrestán odnětím svobody na šest měsíců až pět let.

(2) Odnětím svobody na dvě léta až deset let bude pachatel potrestán, spáchá-li čin uvedený v odstavci 1

- a) souloží nebo jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží,
- b) na dítěti, nebo
- c) se zbraní.

(3) Odnětím svobody na pět až dvanáct let bude pachatel potrestán,

- a) spáchá-li čin uvedený v odstavci 1 na dítěti mladším patnácti let,
- b) spáchá-li takový čin na osobě ve výkonu vazby, trestu odnětí svobody, ochranného léčení, zabezpečovací detence, ochranné nebo ústavní výchovy anebo v jiném místě, kde je omezována osobní svoboda, nebo
- c) způsobí-li takovým činem těžkou újmu na zdraví.

(4) Odnětím svobody na deset až osmnáct let bude pachatel potrestán, způsobí-li činem uvedeným v odstavci 1 smrt.

(5) Příprava je trestná.

§ 186 Sexuální nátlak

(1) Kdo jiného násilím, pohrůzkou násilí nebo pohrůzkou jiné těžké újmy donutí k pohlavnímu sebeukájení, k obnažování nebo jinému srovnatelnému chování, nebo kdo k takovému chování přiměje jiného zneužívaje jeho bezbrannosti, bude potrestán odnětím svobody na šest měsíců až čtyři léta nebo zákazem činnosti.

(2) Stejně bude potrestán pachatel, který přiměje jiného k pohlavnímu styku, k pohlavnímu sebeukájení, k obnažování nebo jinému srovnatelnému chování zneužívaje jeho závislosti nebo svého postavení a z něho vyplývající důvěryhodnosti nebo vlivu.

(3) Odnětím svobody na jeden rok až pět let bude pachatel potrestán, spáchá-li čin uvedený v odstavci 1 nebo 2

- a) na dítěti, nebo
- b) nejméně se dvěma osobami.

(4) Odnětím svobody na dvě léta až osm let bude pachatel potrestán,

- a) spáchá-li čin uvedený v odstavci 1 se zbraní,
- b) spáchá-li čin uvedený v odstavci 1 nebo 2 na osobě ve výkonu vazby, trestu odnětí svobody, ochranného léčení, zabezpečovací detence, ochranné nebo ústavní výchovy anebo v jiném místě, kde je omezována osobní svoboda, nebo
- c) spáchá-li takový čin jako člen organizované skupiny.

(5) Odnětím svobody na pět až dvanáct let bude pachatel potrestán,

a) spáchá-li čin uvedený v odstavci 1 na dítěti mladším patnácti let, nebo

b) způsobí-li takovým činem těžkou újmu na zdraví.

(6) Odnětím svobody na deset až šestnáct let bude pachatel potrestán, způsobí-li činem uvedeným v odstavci 1 nebo 2 smrt.

(7) Příprava je trestná.

§ 187 Pohlavní zneužití

(1) Kdo vykoná soulož s dítětem mladším patnácti let nebo kdo je jiným způsobem pohlavně zneužije, bude potrestán odnětím svobody na jeden rok až osm let.

(2) Odnětím svobody na dvě léta až deset let bude pachatel potrestán, spáchá-li čin uvedený v odstavci 1 na dítěti mladším patnácti let svěřeném jeho doзору, zneužívaje jeho závislosti nebo svého postavení a z něho vyplývající důvěryhodnosti nebo vlivu.

(3) Odnětím svobody na pět až dvanáct let bude pachatel potrestán, způsobí-li činem uvedeným v odstavci 1 těžkou újmu na zdraví.

(4) Odnětím svobody na deset až osmnáct let bude pachatel potrestán, způsobí-li činem uvedeným v odstavci 1 smrt.

(5) Příprava je trestná.

§ 188 Soulož mezi příbuznými

Kdo vykoná soulož s příbuzným v pokolení přímém nebo se sourozencem, bude potrestán odnětím svobody až na tři léta.

§ 189 Kuplířství

(1) Kdo jiného přiměje, zjedná, najme, zláká nebo svede k provozování prostituce, nebo kdo kořistí z prostituce provozované jiným, bude potrestán odnětím svobody na šest měsíců až na čtyři léta, zákazem činnosti nebo propadnutím věci nebo jiné majetkové hodnoty.

(2) Odnětím svobody na dvě léta až osm let bude pachatel potrestán, spáchá-li čin uvedený v odstavci 1

a) v úmyslu získat pro sebe nebo pro jiného značný prospěch, nebo

b) jako člen organizované skupiny.

(3) Odnětím svobody na pět až dvanáct let nebo propadnutím majetku bude pachatel potrestán, způsobí-li činem uvedeným v odstavci 1 těžkou újmu na zdraví.

(4) Odnětím svobody na osm až patnáct let nebo propadnutím majetku bude pachatel potrestán, způsobí-li činem uvedeným v odstavci 1 smrt.

§ 190 Prostituce ohrožující mravní vývoj dětí

(1) Kdo provozuje prostituci v blízkosti školy, školského nebo jiného obdobného zařízení nebo místa, které je vyhrazeno nebo určeno pro pobyt nebo návštěvu dětí, bude potrestán odnětím svobody až na dvě léta.

(2) Kdo organizuje, střeží nebo jiným způsobem zajišťuje provozování prostituce v blízkosti školy, školského nebo jiného obdobného zařízení nebo místa, které je vyhrazeno nebo určeno pro pobyt nebo návštěvu dětí, bude potrestán odnětím svobody až na tři léta, zákazem činnosti nebo propadnutím věci nebo jiné majetkové hodnoty.

(3) Odnětím svobody na šest měsíců až pět let nebo propadnutím majetku bude pachatel potrestán, spáchá-li čin uvedený v odstavci 1 nebo 2

a) nejméně na dvou takových místech, nebo

b) opětovně.

§ 191 Šíření pornografie

(1) Kdo vyrobí, doveze, vyveze, proveze, nabídne, činí veřejně přístupným, zprostředkuje, uvede do oběhu, prodá nebo jinak jinému opatří fotografické, filmové, počítačové, elektronické nebo jiné pornografické dílo, v němž se projevuje násilí či neúcta k člověku, nebo které popisuje, zobrazuje nebo jinak znázorňuje pohlavní styk se zvířetem, bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok, zákazem činnosti nebo propadnutím věci nebo jiné majetkové hodnoty.

(2) Kdo písemné, fotografické, filmové, počítačové, elektronické nebo jiné pornografické dílo

a) nabízí, přenechává nebo zpřístupňuje dítěti, nebo

b) na místě, které je dětem přístupné, vystavuje nebo jinak zpřístupňuje,

bude potrestán odnětím svobody až na dvě léta, zákazem činnosti nebo propadnutím věci nebo jiné majetkové hodnoty.

(3) Odnětím svobody na šest měsíců až tři léta bude pachatel potrestán, spáchá-li čin uvedený v odstavci 1 nebo 2

- a) jako člen organizované skupiny,
- b) tiskem, filmem, rozhlasem, televizí, veřejně přístupnou počítačovou sítí nebo jiným obdobně účinným způsobem, nebo
- c) v úmyslu získat pro sebe nebo pro jiného značný prospěch.

(4) Odnětím svobody na jeden rok až pět let bude pachatel potrestán, spáchá-li čin uvedený v odstavci 1 nebo 2

- a) jako člen organizované skupiny působící ve více státech, nebo
- b) v úmyslu získat pro sebe nebo pro jiného prospěch velkého rozsahu.

§ 192 Výroba a jiné nakládání s dětskou pornografií

(1) Kdo přechovává fotografické, filmové, počítačové, elektronické nebo jiné pornografické dílo, které zobrazuje nebo jinak využívá dítě nebo osobu, jež se jeví být dítětem, bude potrestán odnětím svobody až na dva roky.

(2) Kdo vyrobí, doveze, vyveze, proveze, nabídne, činí veřejně přístupným, zprostředkuje, uvede do oběhu, prodá nebo jinak jinému opatří fotografické, filmové, počítačové, elektronické nebo jiné pornografické dílo, které zobrazuje nebo jinak využívá dítě nebo osobu, jež se jeví být dítětem, anebo kdo kořistí z takového pornografického díla, bude potrestán odnětím svobody na šest měsíců až tři léta, zákazem činnosti nebo propadnutím věci nebo jiné majetkové hodnoty.

(3) Odnětím svobody na dvě léta až šest let nebo propadnutím majetku bude pachatel potrestán, spáchá-li čin uvedený v odstavci 2

- a) jako člen organizované skupiny,
- b) tiskem, filmem, rozhlasem, televizí, veřejně přístupnou počítačovou sítí nebo jiným obdobně účinným způsobem, nebo
- c) v úmyslu získat pro sebe nebo pro jiného značný prospěch.

(4) Odnětím svobody na tři léta až osm let nebo propadnutím majetku bude pachatel potrestán, spáchá-li čin uvedený v odstavci 2

- a) jako člen organizované skupiny působící ve více státech, nebo
- b) v úmyslu získat pro sebe nebo pro jiného prospěch velkého rozsahu.

§ 193 Zneužití dítěte k výrobě pornografie

(1) Kdo přiměje, zjedná, najme, zláká, svede nebo zneužije dítě k výrobě pornografického díla nebo kořistí z účasti dítěte na takovém pornografickém díle, bude potrestán odnětím

svobody na jeden rok až pět let.

(2) Odnětím svobody na dvě léta až šest let bude pachatel potrestán, spáchá-li čin uvedený v odstavci 1

a) jako člen organizované skupiny, nebo

b) v úmyslu získat pro sebe nebo pro jiného značný prospěch.

(3) Odnětím svobody na tři léta až osm let bude pachatel potrestán, spáchá-li čin uvedený v odstavci 1

a) jako člen organizované skupiny působící ve více státech, nebo

b) v úmyslu získat pro sebe nebo pro jiného prospěch velkého rozsahu.“

Nedeviantní sexuální agresori

Pro neparafilní jedince jsou typické především problémy v oblasti osobnostních rysů a vývojových faktorů podmiňující jejich celkovou sociální maladaptaci (dysfunkčnost rodiny, špatná profesionální a partnerská maladaptace). Nedeviantní pachatelé můžou být:

- Sociosexuálně a psychosexuálně nezralí muži, kteří se mohou dopustit sexuálních deliktů nejrůznějších charakterů, například pro jejich velkou sexuální tenzi.
- Jedinci s poruchou osobnosti, kteří mají potřebu okamžitě vyhovět svým pudovým impulzům. Jejich trestná činnost bývá obvykle agresivního charakteru.
- Muži u nichž jsou sexuální delikty podmíněny situačně, tedy požitím alkoholu či jiné návykové látky, nebo dlouhodobou sexuální deprivací.
- Jedinci se sníženou volní kontrolou a převahou pudové složky nad erotickou komponentou sexuálního chování.
- Jedinci se sníženou schopností racionální kontroly sexuálního chování podmíněnou vrozeným či získaným defektem ve sféře rozumových schopností – například osoby mentálně retardované.

Dle Brzka (1997) bývá nejčastější diagnózou při posuzování nedeviantního jedince, který se dopustil sexuálního deliktu, tzv. psychosexuální nevyzrálost. Tato nevyzrálost se vyskytuje v pubertě, kdy je výskyt deviantního chování u budoucích sexuálně zcela normálních jedinců nejčastější. U některých jedinců může tato nevyzrálost přetrvávat i několik let poté, co překročili věk, v němž puberta obvykle končí. (Kolář a spol., Sexuální agrese)

Patologičtí sexuální agresori

U patologické sexuální agresivity je sexuální vzrušení a uspokojení dosahováno překonáním odporu napadeného objektu (nejčastěji anonymní ženy) a minimalizací její kooperace. Dle Zvěřiny a Pondělíčkové (1984) rozlišujeme dva typy sexuálních agresorů – pravé sexuální sadisty a sadisty. Tato deviace patří k nejnebezpečnějším deviacím. Chování pachatele sexuální agrese má mnohé rysy predátorského chování – svou oběť po vyhlédnutí často pronásleduje, přepadá jí ze zálohy na opuštěném místě či na místě odkud nemá možnost úniku (například výtah). Poté jí povalí na zem a často pod pohrůžkou poranění či zabití od objektu sexuální agrese požaduje soulož, orální dráždění či masturbaci. Tomuto jednání většinou nepředchází žádný pokus o verbální či jiný kontakt. Příčinou tohoto jednání pachatelů můžou být:

- Negativní postoj pachatele vůči ženám (má je za odmítající, dominantní a vypočítavé).
- Pachatel nedostatečně reguluje své afektivní stavy.
- Neschopnost navázání vztahu pachatele.

Výzkumy uvádí, že jedinci, kteří se dopouštějí sexuální agrese, bývají většinou ve srovnání s pachateli jiných sexuálních deliktů mladší. Většinou je jim do 30ti let a k prvním delikventním aktivitám u nich dochází do dvacátého roku věku. Zvěřina (2003) přitom v této souvislosti uvádí, že je třeba rozlišovat nebezpečné deviantní sexuální agresory od nezralých a sociosexuálně nevyvinutých mladíků. Rozlišení dle autora není vždy snadné a někdy až průběh sexuální socializace v dalším životě ukáže, do jaké míry je mladý delikvent schopen uspokojivého partnerského vztahu.

Velmi časté je i spojení sexuální agrese s požitím alkoholu. Abúzus alkoholu je nacházen až u 70% sexuálních agresorů. Z výchovného hlediska je u sexuálních agresorů častým defektem ve výchově chybějící přítomnost otce. Problematická je u nich i oblast sexuální socializace, ve smyslu jejich neschopnosti se citově angažovat v partnerských vztazích či v neschopnosti tyto vztahy udržet. Knight (1999) vytvořil vlastní taxonomii devíti typů sexuálních agresorů, založenou na sledování 339 pachatelů sexuálního násilí. Zjistil, že delikventi, kteří byli ve svém chování agresivnější, byli v dětství častěji sexuálně zneužiti.

Je obtížné zjistit prevalenci patologické sexuální agresivity v pravém slova smyslu, tedy jako deviace v populaci. Nálezy svědčí o tom, že mnoho normálních, tedy nedelikventních mužů. Vzrušuje představa sexuálního útoku na ženu. Dle výzkumu Heilbruna a Leifa (1988), je pro většinu mladých mužů dokonce více vzrušující představa žen svázaných a trpících, než kooperativních a usmívajících se. Pro polovinu mužů je dle Malamutha (1988) přijatelná představa svazování a pro třetinu bičování nebo bití ženy. V obecné populaci mužů až 30% z nich uvádí, že sexuální fantazie vůči ženám mají spojené s násilím. Otázkou ovšem zůstává pro kolik z nich je toto pouze dočasným nápadem či představou a jak velké procento preferuje násilí, ve smyslu patologické sexuální agresivity či sadismu. Dle Huckera (1997) studie ukazují, že nejméně čtvrtina mužů někdy použila násilí pro dosažení sexuálního styku s odmítající partnerkou a 10-15% žen bylo přinuceno k sexuálnímu styku, které postuně vnímaly jako vzrušující. Autor dále uvádí, že míra sexuálního násilí v rámci partnerských sexuálních aktivit může vést ke vzrušení mužů i žen a hraje i určitou roli v heterosexuálních formách sblížovacích aktivit. (Kolář a spol., Sexuální agrese)

II. PRAKTICKÁ ČÁST

5 KAZUISTIKA – SEXUÁLNÍ DEVIANT PAN MILOŠ

V této části bakalářské práce chci přiblížit životní příběh sexuálního devianta. Proto jsem oslovil jednoho vyšetřovatele Služby kriminální policie a vyšetřování Krajského ředitelství policie Pardubického kraje, který mi dal k dispozici spis sexuálního devianta Miloše.

Jelikož je čerpáno z policejního spisu a jedná se o utajované informace, nemohu sdělovat konkrétní informace, jako jsou jména, adresy apod.

5.1 Osobní anamnéza

Miloš vystudoval základní školu, poté absolvoval jeden rok gymnázia, odkud však po roce odešel. Propadl z matematiky a nechtěl ročník opakovat. Přestoupil na Střední odborné učiliště polygrafické v Praze, kde se vyučil knihařem. Na vysvědčení měl celkem dobré známky. Maturoval s dvěma jedničkami, jednou dvojkou a jednou trojkou. Snížené známky z chování nikdy neměl. Na vojně nebyl, protože už v té době se léčil na psychiatrii, jelikož nezvládl rozchod s přítelkyní.

Po vyučení pracoval ve Východočeských tiskárnách, kde byl 10 let – do roku 1995. Pak od roku 1995 do roku 2001 pracoval jako mistr výroby ve Svitavách. Poté krátce ve Foxconnu. V roce 2002 vystřídal čtyři zaměstnání a v roce 2003 tři zaměstnání. V roce 2004 krátce pracoval, ale poté byl půl roku léčen na psychiatrii a do června roku 2005 byl nezaměstnaný. Od roku 2005 do roku 2008 pracoval jako dělník ve Foxconnu a od roku 2008 do 1. dubna 2009 pracoval jako vychovatel ve výchovném zařízení v Pardubicích.

Mezi jeho koníčky patřil sport, historie, politika, literatura a taky hudba. Říkal o sobě: „Já jsem takovej nešťastnej a zlej člověk no. Jsem spíše klidnější, ale pokud mě někdo vyprovokuje, tak jsem i agresivní, jenomže vždycky slovně.“ Nikdy nekouřil, alkohol pil jen příležitostně a jiné návykové látky nikdy neužíval.

5.2 Sociální problém

Dne 1. dubna 2009 bylo proti Milošovi zahájeno trestní stíhání Policejním orgánem Územního odboru Služby kriminální policie a vyšetřování Pardubice, dle § 160 odstavce 1 trestního řádu a bylo mu sděleno obvinění ze spáchání trestného činu pohlavní zneužívání dle § 242 odstavce 1, 2 trestného zákona v pokračování dle § 89 odstavce 3 trestného zákona, kterého se měl dopustit tím, že:

- V období měsíce listopadu 2008 jako vychovatel v jednom výchovném zařízení v Pardubicích, v nočních hodinách, v jednom případě, v době spánku chovankyně, vstoupil do jejího pokoje a hladil jí prsty přes oblečení v místě přirození.
- V měsíci březnu roku 2009, v jednom případě, ve večerních hodinách, přišel na pokoj č.1, kde ležely dvě chovankyně. Ty hladil po vlasech, rukou a bocích na jejich oblečení. Později v nočních hodinách, když už dívky spaly, se na pokoj vrátil. Jednu z dívek hladil na pyžamu v místě jejího přirození, přičemž došlo k jeho sexuálnímu vzrušení a pokoj opustil. Dopustil se tudíž pohlavního zneužití osoby mladší 15-ti let svěřené jeho doзору.

Pan Miloš byl k věci dne 1. dubna 2009 vyslechnut vyšetřovatelem Služby kriminální policie a vyšetřování v Pardubicích. Ke všemu, z čehož byl obviněn, se doznal. Dále uvedl, že si byl plně vědom, že se svým jednáním dopouští trestné činnosti, za kterou mu hrozí trestní stíhání a trest odnětí svobody. Poté byl umístěn do vazební věznice v Hradci Králové.

5.3 Diagnostika sociálního problému

Dne 1. dubna 2009 bylo vyšetřovatelem nařízeno vyšetření duševního stavu obviněného pana Miloše. Byl přibrán soudní znalec z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a sexuologie, který dostal za úkol vypracovat znalecký posudek, v němž měl posoudit a zodpovědět následující otázky:

- Zda obviněný v době spáchání trestného činu trpěl duševní chorobou nebo poruchou, v kladném případě jakou a v jakém rozsahu.
- Zda obviněný v době spáchání trestného činu mohl rozpoznat nebezpečnost svého jednání pro společnost a své jednání ovládat, v případě, že nikoliv, z jakého důvodu.
- Zda tyto jeho schopnosti anebo alespoň některá z nich nebyly zmenšeny, v kladném případě z jakého důvodu a do jaké míry. Především vyjádření v tom směru, zda byly zmenšeny podstatně či nepodstatně.
- Zda v případě zjištění choroby nebo poruchy je pobyt obviněného na svobodě nebezpečný a vyžaduje ochranné léčení, případně zda u obviněného jsou dány podmínky alespoň ochranného léčení protialkoholního.
- Zda obviněný je v současné době schopen chápat smysl trestního řízení.
- Zda obviněný trpí sexuální úchylnou nebo deviací, případně jakou.
- Bude-li to možné, provést u obviněného falografické vyšetření.

5.3.1 Diagnostika pomocí metody rozhovoru

Čerpáno ze zdravotní dokumentace - Obviněný pan Miloš byl znalecky vyšetřen na psychiatrickém oddělení Pardubické krajské nemocnice, a.s. dne 2. dubna 2009, k vyšetření byl přivezen policisty.

V minulosti byl několikrát léčen na psychiatrii v Pardubicích, několikrát hospitalizován, poté ambulantně docházel k MUDr. Hejzlarovi. Od prosince roku 2008 pan Miloš přestal na kontroly docházet. Jeho matka se též léčila na psychiatrii, byla hospitalizována v Pardubicích a taky v Havlíčkově Brodě. Měla schizofrenii.

Při vyšetření vypověděl, že se mu holky začaly líbit na základní škole, první vážnější vztah měl v 19-ti letech, jí bylo 17 roků. První pohlavní styk měl v 19-ti letech a nemá na něj dobré vzpomínky. „Selhal jsem. Chvilí byla erekce, ale brzy opadla. Selhal jsem. Později jsem se s ní vydržel milovat, ale nikdy jsem nedosáhl vyvrcholení.“ Chodili spolu tři čtvrtě roku a byla to jeho nejdelší známost, další vážnější známost už neměl. Měl asi patnáct sexuálních partnerek, kterým bylo v rozmezí od sedmnácti do třicetidvou let. Některé z nich byly holky jen na jednu noc. Pohlavní styk měl naposledy v červenci 2004, od té doby ne.

Na otázku jaký provozuje pohlavní styk odpověděl: „Pohlavní styk mám zcela běžný, bez žádných zvláštností. Anální styk jsem měl jen jednou. Jednou jsem byl i u dominy, ta mě mlátila, ale nic mi to neříkalo. Vzrušilo mě jenom to, když mi strčila vibrátor do konečníku. Masturbace je různá. Někdy masturbuji i 6x za den a pak zas vydržím 4 měsíce bez toho. Od března 2009 vůbec nemasturbuji, jelikož jsem měl potom výčitky svědomí.“

Na otázku, co si představuje při masturbaci odpověděl: „No je toho strašně moc a různě to střídám. Měl jsem jednu známost, kdy jsem chodil s rozvedenou mladou paní, která měla dvě děti, dvanáctiletého syna a třináctiletou dceru. Velice mě vzrušovala představa, že jsme všichni čtyři v posteli a děláme sex. Jednou se k tomu naskytla i příležitost, když jsem byl na chatě s ní a jejím synem. Já jsem se s ní miloval a kluk za námi chtěl přijít, ale já jsem ho nakonec vyhodil. Pak mě vzrušuje představa, že já jsem atraktivní žena a že to dělám s několika muži najednou. Pak také představa, že mám přítelkyni, která je submisivní a kterou nabízím cizím mužům a sám se dívám, jak s nimi souloží. Taky mě vzrušuje to, když je žena mezi dvěma muži a s jedním má styk vaginální a s druhým anální, tzv. sendvič. Také mě vzrušuje, když se můžu s partnerkou mazlit jen tak bez sexu. Jeden čas mě vzrušovala představa, že mám v ruce mužský pohlavní úd, že mám s mužem orální a anální styk, ale zase naopak mám odpor se s mužem líbat nebo mazlit, spíše mě vzrušuje představa, že se vzrušuju s transexuálem – s ženou, která má mužský pohlavní orgán. Pak se mi také líbí, když se ke mně žena chová jako matka k synovi. Muži mě vzrušovali jen v představách, ale pak jsem měl schůzku s jedním mužem, představil si, že bych ho líbal a poté jsem dostal ke styku s mužem velký odpor.“

Na otázku jestli ho vzrušují malé holčičky odpověděl: „Úplně malé holčičky mě vůbec nevzrušují, ale je pravda, že mě vzrušují takové, které jsou před pubertou nebo v době puberty. Ty jsem si také představoval při masturbaci. Představoval jsem si, jak se s nimi mazlím nebo že s nimi mám pohlavní styk. Představoval jsem si konkrétní dívky, které jsem měl v práci na starosti. Nedá se říci, že mě něco vzrušuje úplně nejvíc. Mám období, kdy mě něco vzrušuje, pak to ustoupí a vzrušuje mě zase něco jiného. Mám v tom takový zmatek. Deprimující pro mě bylo také to, když jsem byl s partnerkou, dospělou ženskou, tak jsem nikdy neměl orgasmus. Uspokojivé vyvrcholení s ženou jsem měl jen dvakrát v životě. Jednou v roce 1989 a jednou v roce 1991, tehdy jsem s tím sexem nepočítal a stalo se to neočekávaně.“

Předehra? „To bylo s každou jinak. S některou jsem se mazlil hodně dlouho a s některou jsem šel hned na věc. To bylo možná lepší, protože když jsem se mazlil, tak jsem měl pak obavu, že mi opadne erekce. Také mám veliký komplex z toho, že mám malý penis.“

„To, z čeho jsem obviněn, se opravdu stalo. Už jsem to včera vše nadiktoval vyšetřovateli. Už v listopadu roku 2008 jsem hladil jednu dospívající svěřenkyni na genitálu při jejím spánku. Prostě jsem to najednou chtěl udělat, měl jsem v sobě takové puzení, ta představa mě vzrušovala, tak jsem to udělal. Erekcí jsem neměl a nemasturboval jsem při tom. Po druhé to bylo nyní v tom březnu. To bylo podobné, také ve spánku. Byly to dvě holky, hladil jsem je po vlasech, po ramenou, později na genitálu. Nevím jak to říci, ale to ještě nebylo erotické. Měl jsem potřebu se jich dotýkat, ale při tom hlazení po vlasech, v tom nebylo žádné vzrušení. Když jsem jim sáhl na genitál, tak jsem erekci už měl, ale nemasturboval jsem. Byl jsem střízlivý, neměl jsem v sobě žádný alkohol, ani žádnou jinou psychoaktivní látku. Věděl jsem, že se dopouštím trestného činu, ale nedokázal jsem se prostě ovládnout. Všechny tři dívky jsem osahával přes pyžamo a na prsa jsem jim nesahal. Poslední pohlavní styk s dospělou ženou jsem měl v červenci roku 2004. Bylo jí 32 let, přitahovala mě, pohlavní styk s ní byl příjemný, ale bylo to zase bez orgasmu. Měl jsem příjemný pocit, že dělám dobře jí, že mám erekci, ale orgasmu jsem nebyl schopen dosáhnout. Nebylo to ono. Myslím si, že s těma holkama bych byl schopen dosáhnout orgasmu, ale nejsem si jistý, protože jsem to nikdy nezkusil. Sám nevím, co si mám o vlastní sexualitě myslet. Vím jenom to, že se to všechno snažím řídit hlavou a nedávám do toho cit. Opravdové city byly jenom teď, s těmi dvěma dívkami. Jinak jsem šel do sexu s dospělými ženami jen s cílem, sexuálně se uspokojit. To bylo všechno. Jsem prostě studenej jak psí čumák. S dospělými ženami mám problém s erekcí a to jsem zkoušel i Viagru, ale bylo to spíše horší než lepší. U těch holek mám pocit, že by erekce při případném styku byla úplně bezproblémová, protože mě ty holky hodně vzrušovaly. Vím ale, že s nimi styk mít nemůžu a ani jsem to nikdy nezkoušel. Já vím, že se ani tohle osahávání dělat nesmí. Měl jsem veliké výčitky svědomí a hned jak jsem to udělal, tak jsem to nahlásil vedoucímu. Dostal jsem okamžitou výpověď z práce a teď to šetří policie.“

Citováno ze zdravotní dokumentace - „*Nám známý pacient opakovaně hospitalizován na zdejší psychiatrickém oddělení. Poté dlouhodobě docházel k MUDr. Hejzlarovi, po-*

slední kontrola v prosinci 2008, pak již přestal docházet, přestal užívat léky. Bydlí s rodiči, svobodný, bezdětný, t.č. bez známosti. Chodí do práce, zde v celku spokojen. Přichází s tím, že nemá vyjasněnou sexuální orientaci – od roku 1989 do roku 2004 vystřídal 15-20 sexuálních partnerek, zažil při souloži jen 2x orgasmus (1989, 1991) - to ho znepokojuje, začal se domnívat, zda-li není homosexuál. Koupil si vibrátor, zaváděl si ho do konečníku, to ho uspokojovalo, vzrušovalo, pak si dal inzerát, měl schůzku s atraktivním mužem, když si ale představil, že by se s ním líbal, udělalo se mu špatně a odešel. Neví, jak se sebou dál naložit, bojí se, zda není nějak sexuálně deviantní. Také má výčitky kvůli masturbaci – někdy masturbuje až 6x denně, pak si to vyčítá, od září do prosince 2008 proto zase naopak nemasturboval vůbec, potom byl ale poměrně hodně v tenzi.

Obj.: zvýšeně hovorný, dlouhý monolog, je patrná přetrvávající emoční nestálost, narušené představy o sobě a také o sexuálních preferencích, jsou pocity prázdnoty, životní nespokojenosti.

Závěr: Výrazná porucha osobnosti – hraniční typ F60.31, nezjištěna sexuální deviace, přítomna jen porucha sexuálních vztahů a sexuálního vyzrání při základní diagnóze (pozn.: při tomto vyšetření se však ještě nezmínil o svých hebefilních tendencích a nebylo provedeno PPG vyšetření).“

5.3.2 Diagnostika za použití falometrie

Čerpáno ze zdravotní dokumentace - Obviněný pan Miloš byl vyšetřen s použitím falometrie dne 2. 4. 2009. Vyšetření bylo realizováno na psychiatrickém oddělení Pardubické krajské nemocnice, kam byl přivezen policisty.

Byl poučen o podstatě účelu vyšetření a o tom, že jej může odmítnout. Posuzovaný s vyšetřením souhlasil. Falometrické vyšetření bylo provedeno volumetrií pomocí falopletysmografu Heinrich SOM-02, který je určen pro neinvazivní měření objemových změn mužského genitálu, který je připojen na uzavřený pneumatický okruh. Změny tlaku v tomto okruhu vyvolává výhradně změna objemu penisu obviněného. Metoda měření reakcí na stimulující podněty je založena na původní volumetrické metodě MUDr. Kurta Freunda, který se používá v sexodiagnostické praxi v ČR přes 30 let. Současný přístroj představuje nástavbu a inovaci, která spočívá v přesném měření reakcí posuzovaného na

stimulující podněty, ve vizualizaci a archivaci takto získaných dat a v jejich následné analýze v osobním počítači. S vlastním vyšetřením bylo započato až poté, co byl penis posuzovaného jednoznačně v klidovém stavu – byl odkrven.

V průběhu vyšetření byly shledány dobře technicky zřetelné a technicky bezvadné křivky.

Posuzovanému panu Milošovi byly předkládány následující série vizuálních podnětů:

Dospělé nahé ženy, lesbické ženy, malá děvčata (opakovaně), prepubertální děvčata (opakovaně), pubertální děvčata s dobře vyvinutými sekundárními pohlavními znaky (opakovaně), soulož (dospělý muž s dospělou ženou), skupinový sex (několik dospělých mužů a žen), větší série snímků dospělé ženy (cca 20 let) postupně se obnažující a masturbující, prepubertální chlapci, pubertální chlapci se sekundárními pohlavními znaky, nazí dospělí muži, homosexuální dospělí muži, dále pak série snímků se znehybňováním, násilím, sadistickými a masochistickými podněty.

Nejvíce pozitivní reakce byla u obviněného pana Miloše zaznamenána na tyto podněty: Zcela jednoznačně pubertální děvčata se sekundárními pohlavními znaky – na tyto podněty následovala opakovaně (třikrát) velmi výrazná reakce, v jednom případě až extrémní, přičemž ke ztopoření docházelo téměř okamžitě již po expozici prvního ze série obrázků pubertálních děvčat.

Další pozitivní reakce (tyto reakce však byly jen velmi mírné) následovala na tyto podněty: Nahé dospělé ženy, dospělá postupně se svlékající a masturbující žena, dospělé ženy s expozicí genitálu, skupinový sex.

Neutrální reakce byla na: Soulož, trias, svazování, znehybňování, svůdně oblečené ženy, vyzývavé pohledy žen, lesbické scény, felaci, cunnilingus a také (a to opět opakovaně) na malá děvčátka bez sekundárních pohlavních znaků.

Negativně reagoval na: Nahé dospělé muže, homosexuální muže, sadistické a masochistické podněty, vyděšené pohledy žen, ženské mrtvoly, krev, rozřezané lidské tělo, detaily mužského genitálu, jinochy, malé chlapce.

5.3.3 Souhrn a rozbor vyšetření

Čerpáno z policejního spisu - Studiem dostupné dokumentace a vlastním vyšetřením bylo zjištěno, že obviněný pan Miloš je stíhán pro trestný čin pohlavní zneužívání, kterého se měl dopustit tím, že během listopadu roku 2008 jako vychovatel ve výchovném zařízení v nočních hodinách v době spánku, osahával na přirození 11-ti letou dívku a dále na stejném místě v březnu 2009 osahával další dvě dívky, kterým bylo 13 let. Pohlavně tak zneužil dívky mladší 15-ti let, které mu byly svěřeny k doзору. K tomuto jednání se následně sám přiznal. Během znaleckého vyšetření provedené PPG vyšetření bylo přesvědčivé do té míry, že nevedlo (spolu s psychiatrickým a sexuologickým vyšetřením) k pochybnostem znalce, zda se jedná o hebefilní parafilii. Posuzovaného pohlavně přitahují dívky ve věku 11-15 let. Také to, že jeho dosavadní sexuální život nebyl uspokojivý, že s dospělými ženami nebyl schopen dosáhnout orgasmu a že někdy měl i problémy s erekcí, lze vysvětlit tak, že jeho dominantní orientace sexuální motivace je hebefilní. U posuzovaného byly tempore criminis jeho schopnosti ovládací právě pro nutkavost v rámci chorobné orientace sexuální motivace – hebefilie – podstatně sníženy. Schopnosti rozpoznávací byly plně zachovány. Znalec pro přítomnost parafilie navrhuje u posuzovaného ochranné sexuologické léčení a to ústavní formou. Prognóza tohoto léčení záleží na tom, do jaké míry bude akceptovat, že se u něho jedná o sexuální úchylku, kterou je nutno léčit.

Znalec nezjistil, že by se u obžalovaného jednalo o psychické onemocnění nebo nedostatky inteligence. Došel k závěru, že se u obviněného jedná o poruchu sexuální preference = parafilii (konkrétně o hebefilii, která má nejbližší k pedofilii – podle MKN-10 F 65.4) k jejímuž stanovení jsou nezbytná tato kritéria: jedinec prožívá intenzivní sexuální touhy a fantazie, týkající se neobvyklých objektů nebo aktivit (v tomto konkrétním případě 11-15-ti letých dívek). Jedinec buď touhám vyhoví, nebo je jimi silně obtěžován. Preference je přítomna nejméně 6 měsíců. Podle toho, co bylo zjištěno, obžalovaný tato kritéria naplňuje. Dále byla u obviněného zjištěna výrazná porucha osobnosti, kdy pro časté dekompenzace byl v minulosti opakovaně hospitalizován na psychiatrii, duševní choroba v pravém slova smyslu byla vyloučena a nakonec byla vysazena i všechna psychofarmaka. Anamn. údaje, viz. též výpis ze zdravotní dokumentace. Znalec došel k následujícím závěrům, jimiž současně odpovídá na otázky, které mu byly předloženy:

- 1) Obviněný pan Miloš netrpí (a nikdy v minulosti netrpěl) duševní chorobou v pravém slova smyslu, tedy psychosou. Zjištěna byla těžká porucha osobnosti – jde u něj o emočně nestabilní osobnost – hraniční typ. Porucha osobnosti je rázu trvalého, léčebně ji ovlivnit nelze. Samotná porucha osobnosti nikterak nesnížila jeho rozpoznávací ani ovládací schopnosti.
- 2) Není závislý na alkoholu nebo jiné psychoaktivní látce, nebyl zjištěn ani jejich abusus. V době páchaní trestného činu nebyl pod vlivem alkoholu ani žádné jiné psychoaktivní látky.
- 3) V intimované době byl obviněný vždy plně schopen rozpoznat společenskou nebezpečnost svého jednání, jeho schopnosti toto jednání ovládat byly podstatně sníženy právě pro zjištěnou hebefílii (jeho preferovaným sexuálním objektem jsou dospívající děvčata) a pro nutkavost, kterou je tato sexuální deviace provázena. Jeho rozpoznávací schopnosti byly tedy pokaždé zachovány, ovládací schopnosti byly pokaždé sníženy měrou podstatnou, v žádném případě však nebyly vymizelé.
- 4) U posuzovaného byla zjištěna sexuální deviace a bez komplexní ústavní sexuologické ochranné léčby hrozí další recidiva. Ze sexuologického hlediska je v současnosti pobyt obviněného na svobodě pro společnost nebezpečný a znalec proto navrhuje nařízení ochranné ústavní sexuologické léčby. V průběhu ochranné léčby bude třeba, aby u posuzovaného došlo k uvědomění si odlišné orientace, zlepšila se jeho informovanost o normální a deviantní sexualitě, byl vytvořen kritický náhled na deviantní jednání a aby byl normálně tlumen.
- 5) Obviněný je v současné době schopen aktivní účasti v trestním řízení, je též schopen chápat smysl trestního řízení a smysl eventuelního uloženého trestu.
- 6) U pana Miloše se jedná o poruchu sexuální preference – hebefílie – je zaměřen na dospívající děvčata s již vyznačenými sekundárními pohlavními znaky.
- 7) Falometrické vyšetření bylo provedeno a prokázalo přítomnost sexuální deviace.

5.4 Provedená opatření

Pan Miloš osobu mladší než patnáct let jiným způsobem pohlavně zneužil, čímž spáchal trestný čin pohlavního zneužívání dle § 242 odstavce 1 trestního zákona a byl odsouzen dle § 242 odstavce 1 trestního zákona s přihlédnutím k § 60a) odstavce 1 trestního zákona,

§ 58 odstavce 1 trestního zákona k trestu odnětí svobody v trvání jednoho roku podmíněně odloženému na zkušební dobu v délce tří let za vysloveného dohledu.

Podle § 60a trestního zákona bylo obžalovanému uloženo omezení spočívající v tom, že byl povinen v průběhu celé zkušební doby podmíněného odsouzení docházet k sexuologovi.

Podle § 72 odstavce 1, 2 písmene a) a odstavce 4 trestního zákona byla obžalovanému uložena ústavní ochranná sexuologická léčba.

Podle § 49 odstavce 1 trestního zákona a § 50 odstavce 1 trestního zákona byl obžalovanému uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu jakékoliv práce a činností s mladeží do 18-ti let na dobu tří let.

Odůvodnění – po provedeném důkazním řízení vzal soud za prokázané, že se obžalovaný dopustil jednání rozvedeného ve výrokové části rozsudku. Obžalovaný se k jednání zcela doznal již v přípravném řízení a setrval na něm i při hlavním líčení. Ke svému jednání z listopadu 2008 uvedl, že měl od vedoucího výchovného zařízení nakázáno, aby svědkyni kolem jedné hodiny ranní vzbudil a odvedl na WC, neboť se počůrávala. Problém byl v tom, že nechtěla vstávat. Když jí jednou asi 3 až 4 minuty budit a ona nereagovala, sáhl jí mezi nohy. Měla na sobě dvě vrstvy látky – kalhotky a pyžamo. Protože nevěděl, zda je vzhůru, nebo zda dělá, že spí, vzal jí do náruče a odnesl na WC, posadil na prkénko, zavřel dveře a čekal na ní před WC. Později jí vždycky vzal do náruče a odnesl na WC. Sáhl na ni jen jednou.

ZÁVĚR

Záměrem této práce bylo přiblížení sexuálních deviací veřejnosti, jelikož se o tomto tématu dozvídáme mnoho až v posledních letech a je to zejména díky bulvárním sdělovacím prostředkům. Pro tyto jsou příběhy sexuálních deviantů zajímavé a veřejnost tuto problematiku sleduje. Problém je ovšem v tom, že tato média informují o spáchaných deliktech velmi jednostranně. Svou úvahou nad normálností a deviantním chováním, jsem chtěl poukázat na skutečnost, že tyto pojmy jsou relativní. Stejně jako se vyvíjí společnost, tak i názor na sexualitu se mění. To co nyní považujeme za naprosto normální a přirozené, bylo pro širokou veřejnost před sto lety „tabu“ a deviantní. Dále byly popsány psychodiagnostické a psychofyziologické metody, kterými se diagnostikuje parafilie neboli odchylka. V závěrečné kapitole teoretické části Mravnostní kriminalita, byly popsány trestné činy proti lidské důstojnosti v sexuální oblasti. Dále bylo vysvětleno, že tato trestná činnost je velmi závažná hlavně z toho důvodu, že zasahuje do základních lidských práv a svobod. Současně bylo poukázáno na skutečnost, že většina lidí se je se svou odlišností schopna vypořádat bez toho, aby porušili zájmy chráněné zákonem. Jejich počet není znám, protože ve všech statistikách a většinou i v ordinacích se objevují pouze ti, kteří už sexuální delikt spáchali.

V praktické části byl popsán konkrétní případ sexuálního devianta pana Miloše. V této části jsem se snažil uplatnit v praxi, co nejvíce získaných teoretických znalostí. Po osobní anamnéze a konstatování sociálního problému, byla u pana Miloše za použití falometrie diagnostikována parafilie, konkrétně hebefilie. Primárně ho vzrušovala pubertální děvčata s již vyvinutými sekundárními pohlavními znaky. Pan Miloš se dopustil trestné činnosti – pohlavního zneužívání osob mladších 15-ti let a soudem mu bylo uloženo ochranné opatření. Čerpáno bylo z policejního spisu.

Pro deviantní jedince máme tři druhy ochranných opatření, a to ochranné léčení, ochrannou výchovu a zabránění věci. Ochranná opatření nařizuje soud a mají za úkol zajistit zájem chráněný zákonem, a to ochranu společnosti.

Cíl, který jsem si dal před započítím práce byl splněn.

SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY

Chmelík J., Mravnost, pornografie a mravnostní kriminalita

Janula J., Otroci sexu

Kernberg O., Normální a patologická láska: pohled současné psychoanalýzy

Kolářský A., Jak porozumět sexuálními deviacím?

Weiss P., Sexuální deviace - Klasifikace, diagnostika a léčba

Petr Kovář a spol., Sexuální agrese

Michael Foucault, Dějiny sexuality I.

Michael Foucault, Dějiny sexuality II.

Michael Foucault, Dějiny sexuality III.

Janek Alexa, Žil jsem jako pedofil

Van Gulik Robert Hans (překlad Beran Jan, Beranová Karolina), Sexuální život ve staré Číně

Kratochvíl Stanislav, Sexuální dysfunkce

Zvěřina Jaroslav, Sexuologie nejen pro lékaře

Zilbergeld Bernie (překlad Radosa Louis), Mužská sexualita

Klein Marty (překlad Schubertová Markéta), Sexuální inteligence

Vaničková Eva, Sexuální zneužívání dětí 1.díl

Vaničková Eva, Sexuální zneužívání dětí 2.díl

Weiss Petr, Zvěřina, Sexuální chování v ČR - situace a trendy

Čerpáno z internetových portálů:

http://cs.wikipedia.org/wiki/Peniln%C3%AD_pletysmografie

<http://cs.wikipedia.org/wiki/Pedofilie>

<http://cs.wikipedia.org/wiki/Sadismus>

<http://www.youtube.com/watch?v=55iJy1-YnbU>

<http://www.youtube.com/watch?v=R5CFH1fHfDw>

<http://www.youtube.com/watch?v=tYiakZA53so>

<http://www.youtube.com/watch?v=kEMrfqxmV8>